Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1983

Visible bird migration at Falsterbo in autumn 1983

GUNNAR ROOS

Meddelande nr 104 från Falsterbo fågelstation

Som ett led i Statens naturvårdsverks "Program för övervakning av miljökvalitet, PMK" (se Bernes 1980) genomfördes hösten 1983 dagliga sträckräkningar vid Falsterbo under tiden den 11 augusti – 20 november, dvs. under en sammanhängande period av 102 dagar. Projektet startade 1973, och totalt föreligger alltså nu ett enhetligt insamlat material från elva höstar. Avsikten med projektet är främst att via de årliga sträcksummorna spåra pågående populationsförändringar hos olika fågelarter, varvid särskild uppmärksamhet ägnas åt rovfåglarna.

Liksom under de tio föregående höstarna skedde räkningarna under 1983 enligt standardiserade rutiner från en fast observationspunkt (Nabben), där en observatör upprätthöll daglig bevakning från gryningen, ca en halv timme före solens uppgång, till kl. 1400 (se Roos 1979b). Den sammanlagda observationstiden uppgick till 852 timmar, varav 204 i augusti, 263 i september, 245 i oktober och 140 i november. Som observatör tjänstgjorde författaren, under sjutton dagar avlöst av Håkan Lindskog, Skurup (den 20, 21, 27 och 28 augusti, den 10, 11, 23, 25 och 26 september, den 7, 8, 9, 15, 21, 22 och 29 oktober samt det 12 november).

I denna rapport lämnas en översiktlig redovisning av det under 1983 insamlade materialet. För samtliga registrerade arter har sträcksummorna, per tiodagarsperiod samt totalt, sammanställts i Appendix, och som ett komplement härtill redovisas i Tab. 2 höstens tre högsta dagssummor samt dessas procentuella andel av årssumman för ett antal valda arter. De årliga fluktuationerna i sträckets numerär under de elva höstarna 1973-83 framgår av Tab. 3, där årssummorna för 45 arter omräknats i indexform (se även Fig. 1, 4 och 6).

Dags- och årssummor har i textkommentarerna vanligen avrundats till jämna tio-, hundra- eller tusental. Mediandatum (Md) betecknar den dag, då hälften av höstens samtliga individer av en viss art passerat. I vissa fall anges även den period inom vilken 90 % av sträcket registrerats (P 05 % - P 95 %). Alla tidsuppgifter avser svensk normaltid, dvs. GMT + 1 timme. Väderdata har hämtats från SMHI:s station vid Falsterbo fyr.

Det i denna uppsats redovisade materialet kan direkt jämföras med motsvarande data i årsöversikterna för höstarna 1973-82 (Roos 1983a och tidigare). Äldre sträckräkningsmaterial från Falsterbo, insamlat under 1940- och 1950-talen, har redovisats och analyserats av Rudebeck (1950), Ulfstrand et al. (1974) samt Alerstam (1978). En sammanställning av de långsiktiga förändringarna i sträckets numerär vid Falsterbo under perioden 1942-77 har dessutom lämnats av Roos (1978b).

VÄDER

Efter en i södra Sverige ovanligt torr och varm sommar kom hösten 1983 att i hög grad präglas av en ostadig och blåsig vädertyp. Vid Falsterbo rådde visserligen under augusti tämligen svaga och växlande vindar, bl.a. innefattande höstens enda långvariga E-vindsperiod (den 19-25 augusti). I början av september vidtog emellertid en ca två månader lång period med friska – hårda S- och W-vindar, och mellan den 1 september och 10 november registrerades vid Falsterbo vindar från de nämnda sektorerna (SSE-WNW) under 86 % av samtliga dagar (Tab. 1). Särskilt blåsiga perioder med ihållande vindar av mer än 10 sekundmeters styrka inföll den 5-8 och den 23-28

september samt den 6-8, den 11-22 och den 30-31 oktober. Att oktober månad var synnerligen blåsig framgår också av följande sammanställning av de genomsnittliga vindstyrkorna vid Falsterbo kl. 0700 under höstens olika månader; antal dagar med vindstyrkor på minst 10 sekundmeter inom parentes: 5,5 m/s i augusti (5), 8,3 m/s i september (9), 9,9 m/s i oktober (18), 7,2 m/s i november (7).

Tabell 1. Vindförhållanden vid Falsterbo hösten 1983, den 11 augusti - 20 november. För varje tiodagarsperiod anges totala antalet dagar med respektive vindriktning (kl 0700). Number of days with different wind directions at Falsterbo in autumn 1983, 11 August - 20

	N-NNE	NE-ENE	E-ESE	SE-SSE	s-ssw	SW-WSW	W-WNW	NW-NNW	Lugnt
Aug 11	1	-	2	-	1	1	4	1	_
111	2	-	4	-	-	1	4	•	-
Sep I	•	-	2	-	4	3	1	-	-
11	-	-	-	1	6	3	-	-	-
311	3	-	1	•	2	-	4	-	-
Oct I	1	-	-	-	2	3	3	1	-
- 11	-	-	-	1	3	3	3	-	-
111	-	1	-	-	-	2	8	-	-
Nov I	-	-	-	1	3	1	4	1	_
11	1	3	-	-	<u>-</u>	2	2	2	-
Summa	8	4	9	3	21	19	33	5	0

Vad gäller temperaturförhållandena avvek de olika månadernas medelvärden endast obetydligt från de vid Falsterbo normala, dock med undantag för november som var tämligen kall (augusti + 0,5°, september 0,0°, oktober + 0,4°, november - 1,1°). Frostgrader uppmättes vid Falsterbo endast vid fyra tillfällen under observationsperioden, nämligen den 12-14 samt den 17 november. I det inre av Götaland förekom däremot ett par frostnätter redan i månadsskiftet september-oktober, då ned till - 8° registrerades i Småland. Vid Falsterbo var hösten genomgående nederbördsfattigare än normalt. Detta gäller även september månad (80 % av normalvärdet), som ju annars utmärktes av rekordstora regnmängder i stora delar av södra och mellersta Sverige (se SMHI:s "Månadsöversikt över väder och vattentillgång"). Höstens enda längre, sammanhängande period med dimma eller mycket disigt väder inföll den 4-10 november, då sikten under morgontimmarna sällan översteg några hundra meter.

ALLMÄN KARAKTERISTIK AV HÖSTENS STRÄCK

Sammanlagt bokfördes under 1983 ca 1,65 miljoner utsträckande fåglar vid Nabben, och av dessa utgjordes 0,80 miljoner av bo/bergfink. Såväl totalt som ifråga om antalet finkar innebär detta, att 1983 kan betecknas som ett "medelgott" år vid Falsterbo (1973-82: $\mathbf{x}=1,75$ respektive 0,95 miljoner). Av totalsumman svarade alltså de båda Fringillaarterna för ca 50 %, varefter följde ringduva med 13 % (216 000), stare med 8 % (138 000), ejder med 6 % (96 000), gulärla med 4 % (62 000) samt kaja med 3 % (46 000). Antalet utsträckande rovfåglar uppgick till 23 500.

Mycket utpräglade toppdagar med hundratusentals passerande fåglar saknades denna höst, och de högsta noteringarna inskränkte sig till 100 000 – 150 000 individer: den 20 september samt den 7 och 15 oktober. Under de två förstnämnda dagarna dominerades sträcket helt av bo/bergfink, som svarade för ca 95 % av respektive dagssumma. Av särskilt intresse var förhållandena den 7 oktober, då sammanlagt

November (0700 hr).

ca 130 000 finkar, varav 15-20 % bergfink, sträckte ut över havet i frisk motvind och ihållande regn (SW-WSW 9-10 m/s, 3-5 km sikt).

Höstens fågelrikaste period inföll mellan den 13 och 22 oktober, då mer än en halv miljon individer, nästan en tredjedel av årssumman, passerade på tio dagar. Anmärkningsvärda dagssummor under denna period var 85 000 finkar + 18 000 ringduvor + 16 000 starar + 8000 kråkfåglar + 2500 skogsduvor den 15 (SSE 7-9 m/s), 32 000 ringduvor + 10 000 starar + 7000 kråkfåglar + 800 sparvhökar den 18 (SW-WSW 10 m/s), 30 000 ringduvor + 16 000 rödvingetrastar + 6000 kråkfåglar + 1000 sparvhökar den 20 (W-WNW 10-14 m/s) samt 15 000 kråkfåglar + 10 000 ringduvor + 10 000 starar + 1500 ormvråkar + 1000 sparvhökar den 21 oktober (WNW-NNW 10-12 m/s).

Ovan har 1983, utifrån höstens totalsumma, karakteriserats som ett "medelgott" år vid Falsterbo. Detta omdöme gäller emellertid endast i ringa mån de enskilda arterna, bland vilka man finner exempel på såväl högeligen positiva som högeligen negativa avvikelser från de föregående tio årens noteringar. Att så är fallet framgår klart av de årsindex för 1973-83, som för 45 arter sammanställts i Tab. 3. Och mycket schematiskt kan de viktigaste särdragen i årets sträck sammanfattas på följande sätt:

- (A) Andfåglarna uppträdde nästan genomgående talrikt med årssummor nära eller över de genomsnittliga siffrorna för 1973-82. Särskilt anmärkningsvärda är de mycket höga noteringarna för bläsand och prutgås. Hos den sistnämnda arten var sträcket utdraget över en ovanligt lång period, och de passerande flockarna bestod nästan uteslutande av adulta fåglar (definitivt < 5 % årsungar).</p>
- (B) En splittrad bild uppvisar rovfåglarna. Av de tre i Falsterbo kvantitativt dominerande arterna hade sålunda ormvråken och bivråken ett mycket dåligt år, medan sparvhöken tvärtom uppträdde talrikare än någonsin tidigare. För andra året i rad noterades exceptionellt höga årssummor för fiskgjuse och brun kärrhök.
- (C) Med undantag för labbens ovanligt talrika uppträdande var sträcket av vadare och måsfåglar föga anmärkningsvärt. Som en direkt överraskning måste man beteckna det stora antal alkor (tordmule/sillgrissla), som under ett par senhöstdagar passerade söderut genom Öresund (totalt 375 exemplar, varav 320 den 31 oktober).
- (D) Duvorna hade ett gott år. Särskilt gäller detta skogsduvan, vars årssumma är den högsta som registrerats vid Falsterbo sedan början av 1950-talet.
- (E) Av de långflyttande tättingarna med sträckkulmination i slutet av augusti eller början av september uppträdde trädpiplärkan samt alla tre svalarterna talrikare än på många år. Till denna grupp hör också gulärlan, som för andra året i följd överraskade med en ny rekordnotering. Mera splittrad är bilden för kort- eller medeldistansflyttarna med sträckkulmination under höstens senare del, huvudsakligen i oktober. Bland dessa finner vi sålunda exempel såväl på ovanligt höga (trädlärka, forsärla, kaja, råka) som på ovanligt låga årssummor (sånglärka, stare, steglits, vinterhämpling, gulspary).
- (F) Något nämnvärt utsträck av invasionsfåglar förekom ej under 1983. Betydande sträckoro iakttogs dock under vissa dagar hos nötkråka och nötskrika: vändande flockar om upp till ett tiotal respektive ett hundratal individer.

Ovanstående karakteristik samt den detaljerade sifferredovisningen i Appendix och i Tab. 2 och 3 skall på de följande sidorna kompletteras med några kommentarer till vissa arters uppträdande (rovfåglar, duvor och vissa tättingar). Vid sidan av notiser rörande sträckets tidsmässiga förlopp ägnas kommentarerna främst åt eventuella trender i de valda arternas årsindex.

ROVFÅGLAR

Totalt antecknades under 1983 ca 23 400 utsträckande rovfåglar vid Nabben, en siffra som endast obetydligt avviker från medeltalet för de tio föregående höstarna

Tabell 2. Antal rüknade fåglar under de tre bästa strückdagarna vid Falsterbo (Nabben) hösten 1983, valda arter.

Number of birds counted on the three peak days at Falsterbo (Nabben) in autumn 1983, selected species.

	Antal	fåg	lar,	da t um						Summe av år		
	Number	०५	bird	s, date						Summe annua		
		1			2			3	- 1.	1 +	2 +	. 3
Vitkindad gås Branta Leucovsis	117	25	0c t	72	11	0ct	70	22	0c t	29	46	63
Prutgås B. bernicla	1127	27	Sep	973	29	Sep	691	15	Sep	17	32	42
Blasand Anas penelope	1923			1068					Sep	24	37	45
Kricka A. crecca			Sep			Sep			Sep	21	33	42
Gräsand A. platythynchos	62	13	Nov	36	30	0ct	20	12	Nov	19	30	36
Stjärtand A. acuta	76	24	Sep	65	9	Sep	47	4	Sep	15	28	38
Ejder Somateria mollissima	7071	23	0ct	6545	29	Sep	5873			8	14	21
Sjöorre Melanitta nigra	1176					Aug			0ct	85	88	90
Knipa Bucephala clangula	136					0ct			Nov	18	30	41
Småskrake Mergus serrator	110	24	Sep	92	29	Sep	54	1	Nov	12	23	29
Bivråk Pernis apivorus	313	29	Aug	283	11	Sep	274	10	Sep	11	20	30
Glada Milvus milvus	10	30	Sep	5	25	Sep			0ct	29	43	57
Brun kärrhök Circus aeruginosus	22	29	Aug	17	12	Sep	15	19	Aug	15	27	38
Blå kärrhök C. cyaneus			Sep			Sep	6	21	0ct	19	27	33
Sparvhök Accipiter nisus	1018	20	0c t	1012	21	0c t	982	19	0c t	8	15	22
Ormvråk Buteo biiteo	1456	21	0c t	822	29	Oct	784	25	Sep	25	40	53
Fjällvråk B. lagopus	85	21	0ct	46	29	Oc t	27	29	Sep	27	41	49
Fiskgjuse Pandion haliaetus	17	11	Sep	15	10	Sep	14	20	Aug	12	23	33
Tornfalk Falco tinnunculus			Sep	16	20	Sep			Sep	9	18	27
Stenialk F. columbarius	18	21	Sep	14	8	Sep	9	20	Sep	12	21	27
Labb Stercorarius parasiticus	8	15	Sep	7	16	Sep	6	20	Sep	12	23	32
Dvärgmås Larus minutus			0ct			0ct			0c t	42	81	91
Skogsduva Columba oenas	2576			1641					0ct	17	28	38
Ringduva C. palumbus	31500			30270			27690			15	29	41
Trädlärka Lullula arborea	159	·29	Sep	128	28	0ct	112	15	0c t	28	50	69
Sånglärka Alauda arvensis	185	21	0c t	150	9	0c t	84	14	0ct	21	37	47
Backsvala Riparia riparia			Aug			Aug			Aug	10	21	27
Ladusvala Hirundo rustica	8250			5190					Sep	20	33	43
Hussvala Delichon urbica	2850			2140			1875			21	38	52
Trädpiplärka Authus trivialis	5835	9	Sep	4775	15	Sep	1194	23	Aug	25	46	51
Ängspiplärka A. pratensis	1634	7	0ct	1535	27	Sep	655	21	Sep	20	38	46
Gularia Motacilla flava	6320					Sep			Sep	10	19	26
Forsärla M. cinerea			Sep			Sep			Sep	13	23	30
Sädesärla M. alba			Sep	111	27	Aug	100	30	Aug	25	34	43
Rödvingetrast Turdus iliacus	15840	20	0ct	-			-			100		
Kaja Corvus monedula	11710	21	0c t	6865	15	0ct	5920	18	0ct	25	40	53
Råka C. frugilegus	1495	21	0c t			0ct			0ct	13	24	34
Kråka C. corone cornix	1345					0ct			0c t	18	34	47
Stare Sturmus vulgaris	22100			16085			10635			16	28	35
Bo/Bergfink Fringilla sp	133410	7	0ct	110000	20	Sep	85145	15	0ct	16	30	40
Grönfink Carduelis chloris			0ct	3085					0ct	15	30	38
Grönsiska C. spinus			0ct	2000					0ct	18	35	44
Hämpling C. cannabina			Oct	2720					0ct	21	31	39
Vinterhämpling C. Slavirostris			0ct			Nov	190		Nov	17	31	43
Sävsparv Emberiza schoeniclus	543	7	0ct	127	17	Sep	105	15	0ct	49	60	70

(1973-82: $\bar{x}$ = 25 000, min = 17 500, max = 36 800). Och även vid en sammanvägning av årsindex för de tio vanligaste arterna framstår 1983 som ett medelgott rovfågelår vid Falsterbo (Tab. 3).

Som vanligt hänförde sig ca 95 % av totalsumman till de tre dominerande arterna, alltså ormvråk, bivråk och sparvhök. Högst ovanlig var emellertid den inbördes fördelningen mellan dessa arter, vilket framgår av följande jämförelse mellan procentalen för 1983 respektive 1973-82, de sistnämnda inom parentes: sparvhök 58 % (11-40 %, $\bar{x}$ = 27 %), ormvråk 25 % (30-50 %, $\bar{x}$ = 44 %), bivråk 12 % (9-36 %, $\bar{x}$ = 23 %). Annorlunda uttryckt innebär detta, att sparvhöken under 1983 uppträdde exceptionellt talrikt (13 600), medan såväl ormvråken (5300) som bivråken (2900) hade ett utpräglat bottenår. Att antalet sparvhökar överstiger antalet ormvråkar har aldrig tidigare inträffat vid Falsterbo, och mot denna bakgrund ter sig sparvhökens dominans under 1983 än märkligare.

Av de övriga rovfåglarna uppträdde fiskgjuse (160), stenfalk (160), brun kärrhök (140) och lärkfalk (25) vida talrikare än normalt, medan årssummorna för fjällvråk (320), tornfalk (180), blå kärrhök (110) och glada (35) tvärtom måste betecknas som låga eller tämligen låga. Nämnas skall också ett par "uddaarter", nämligen havsörn med 8 och pilgrimsfalk med 5 utsträckande exemplar (1973-82: x = 2,4 respektive 2,3). Av pilgrimsfalkarna passerade tre på en enda dag, den 20 september, och av havsörnarna hänförde sig sju (alla ungfåglar) till treveckorsperioden den 21 oktober - 11 november.

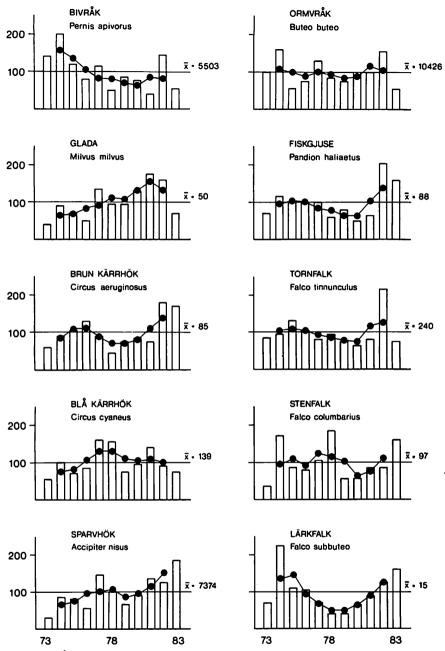
De årliga fluktuationerna i rovfågelsträckets numerär under de elva höstarna 1973-83 framgår av Fig. 1, och för att klarare åskådliggöra eventuella trender i materialet har även glidande treårsmedeltal beräknats och lagts in i figuren. Som framgår av de tio diagrammen föreligger tydliga indikationer på mera långsiktiga förändringar endast i tre fall, nämligen hos bivråk (minskande) samt hos glada och sparvhök (båda ökande). Observationsserien är visserligen ännu väl kort för att tillåta några helt säkra slutsatser, men för gladan överensstämmer den positiva trenden i Falsterbomaterialet mycket väl med resultaten från inventeringar under häckningstid inom artens sydsvenska utbredningsområde (se Sylvén 1983).

Sträckets tidsmässiga förlopp hos de tio vanligaste rovfåglarna under 1983 framgår av Fig. 2, och i det följande lämnas endast några kommentarer rörande bivråkens, ormvråkens och sparvhökens uppträdande.

Bivråk

Av höstens ca 2900 bivråkar passerade 90 % mellan den 24 augusti och den 21 september, alltså inom en period av 29 dagar, och mediandatum inföll den 6 september. I jämförelse med de tio föregående höstarna innebär detta en något längre sträckperiod samt en något senare kulmination än normalt (medeltal 1973-82: 90 % mellan den 24 augusti och den 15 september = 23 dagar, Md = den 1 september). Utpräglade toppdagar saknades helt, och de högsta dagssummorna inskränkte sig till 250-300 exemplar (den 29 och 30 augusti samt den 10 och 11 september). Av årssumman hänförde sig 30 % till de tre bästa dagarna, vilket är en låg siffra i jämförelse med motsvarande värden för 1973-82 (36-65 %, x = 50 %).

Årets bivråkssiffra är den tredje lägsta i den pågående observationsserien (Fig. 1), och fjolårets markanta avbrott i artens nedåtgående trend var av allt att döma en tillfällighet, orsakad av sällsynt sträckkoncentrerande väderförhållanden (se Roos 1983a). Rimligen borde bivråkens ungproduktion under 1983 ha gynnats av det varma och torra sommarvädret i södra Sverige. Såväl direkta iakttagelser som den sena sträckkulminationen tyder också på en relativt hög andel ungfåglar i årets sträck. Av totalsumman hänförde sig sålunda 28 % till tiden efter den 10 september, då de gamla bivråkarna i huvudsak passerat, medan motsvarande andel under tioårsperioden 1973-82 varierade mellan 2 % och 36 % och i genomsnitt uppgick till 12 %.

Figur 1. Årliga fluktuationer (staplar) samt glidande treårsmedeltal (punkter) för tio rovfåglar registrerade under höststräcket vid Falsterbo 1973-83. Index: den genomsnittliga årssumman (11 år) = 100. Annual fluctuations (columns) and three-year moving averages (dots) of ten raptors recorded on visible autumn migration at Falsterbo in 1973-83.

Index: average annual total (11 years) = 100.

Ormyråk

Ormvråksträcket startade denna höst ovanligt sent, och 90 % av de ca 5800 fåglarna passerade mellan den 23 september och den 29 oktober, alltså inom en period av 37 dagar (medeltal 1973-82: 90 % mellan den 13 september och den 28 oktober = 46 dagar). Trots den sena starten inföll mediandatum redan den 1 oktober, vilket är en vecka tidigare än genomsnittet för 1973-82 ($\bar{x}$ = den 8 oktober). Den högsta dagssumman inskränkte sig till 1450 exemplar den 21 oktober (WNW-NNW 10-12 m/s), och därutöver förekom endast tre någorlunda hyggliga sträckdagar med 700-800 exemplar (den 25 och 29 september samt den 29 oktober). Av årssumman hänförde sig 53 % till de tre bästa dagarna, en siffra som tämligen väl överensstämmer med motsvarande värden för 1973-82 (32-58 %, $\bar{x}$ = 46 %).

Även om ärets notering är den lägsta i den pågående observationsserien, finner man hos ormvråken inga tecken på några långsiktiga beståndsförändringar under de elva åren 1973-82. Som framgår av de glidande treårsmedeltalen i Fig. 1 är ormvråken tvärtom den långsiktigt mest stabila av de vid Falsterbo uppträdande rovfåglarna. Ormvråkens årssummor tycks i viss mån vara korrelerade med smägnagartillgången (Alerstam 1982, Sylvén 1983). Och det i Fig. 1 framträdande mönstret med sträcktoppar vart tredje-femte år kan alltså tänkas avspegla en högre ungproduktion till följd av riklig bytestillgång under dessa år (se även Roos 1979a).

1983 blev ett rekordår för sparvhöken!

Foto: Jens B Bruun

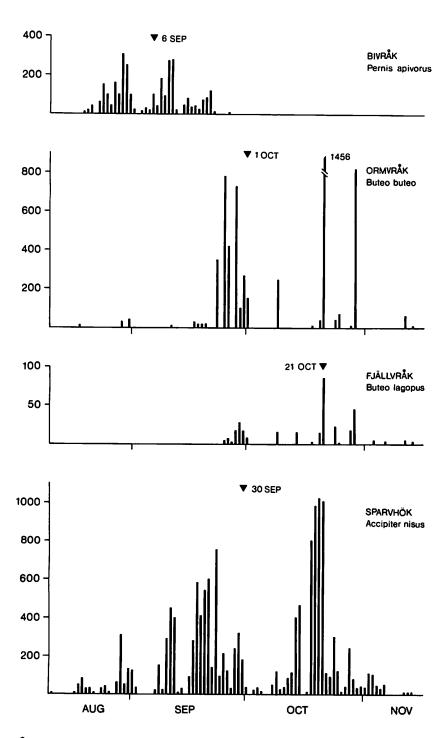

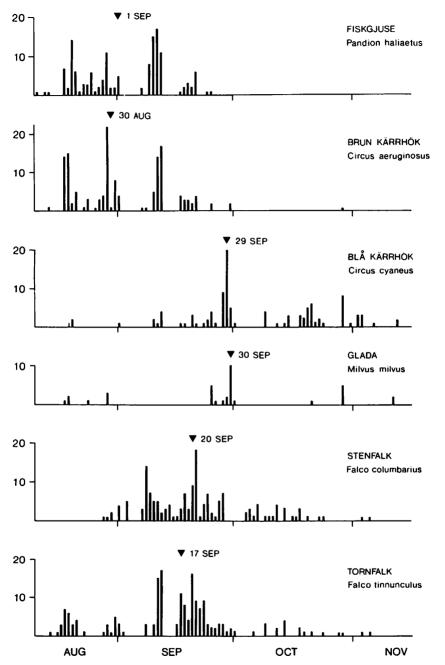
Sparvhök

Med totalt ca 13 600 bokförda individer uppträdde sparvhöken under 1983 vida talrikare än någonsin tidigare vid Falsterbo, 1940- och 1950-talets noteringar inkluderade (tidigare toppår: 1950 och 1977, båda med ca 11 000 fåglar).

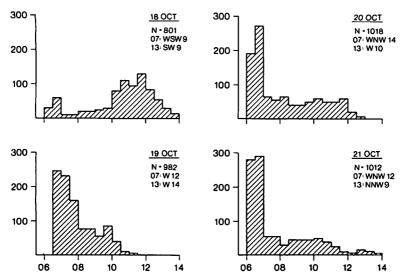
Av årets sparvhökar passerade 90 % mellan den 30 augusti och den 28 oktober, alltså inom en period av 60 dagar, och mediandatum inföll den 30 september (medeltal 1973-82: 90 % mellan den 28 augusti och den 6 november = 71 dagar, Md = den 3 oktober). I jämförelse med bivråken och ormvråken utmärkes sparvhöken av en utomordentligt lång sträckperiod. Och eftersom sparvhöken dessutom är långt mindre termikberoende än vråkarna (se Rudebeck 1950), koncentreras passagen endast i ringa mån till några få toppdagar. Hösten 1983 hänförde sig sålunda 22 % av årssumman till de tre bästa sträckdagarna, en siffra som väl överensstämmer med motsvarande värden för 1973-82 (14-26 %, x = 19 %).

Under 1983 registrerades dagssummor om mer än 500 utsträckande sparvhökar vid åtta tillfällen (Fig. 2), vilket kan jämföras med sammanlagt endast sju dylika noteringar under de tio höstarna 1973-82 (max: 1260 den 13 oktober 1981). Av särskilt intresse var sträcket den 18-21 oktober, då 800 + 980 + 1020 + 1010 sparvhökar passerade i friska-härda västvindar. Medan sträcket den 18 oktober kulminerade sent på förmiddagen, var passagen den 19, 20 och 21 oktober höggradigt koncentrerad till den första timmen efter gryningen (Fig. 3).

Figur 2. Antalet dagligen utsträckande rovfåglar vid Falsterbo hösten 1983 (Nabben: 11 augusti - 20 november). Pil markerar mediandatum. Daily totals of migrating raptors at Falsterbo in autumn 1983 (Nabben: 11 August - 20 November). Median date is indicated by an arrow.

Figur 3. Sparvhöksträcket vid Falsterbo under fyra toppdagar hösten 1983, den 18-21 oktober (jfr. Fig. 2): antal registrerade individer per halvtimme (kl. 06-14).

The passage of Sparrow Hawks at Falsterbo on four peak days in autumn 1983, 18-21 October (cf. Fig. 2): number of individuals recorded per half-hour (06-14 hrs.).

DUVOR

Av totalt ca 230 000 utsträckande duvor under 1983 (1973-82: $\bar{x}$ = 200 000) utgjordes 93,4 % av ring- och 6,6 % av skogsduvor, vilket innebär att andelen skogsduvor var något högre än normalt (1973-82: 2,8 - 4,9 %, $\bar{x}$ = 4,1 %). Skogsduvan hade med andra ord ett mycket gott år, och årssumman (15 400) är den klart högsta i den pågående observationsserien. Även ringduvan uppträdde något talrikare än vanligt, och artens årssumma (216 000) är den tredje högsta som någonsin noterats vid Falsterbo.

Skogsduva

Tidsmässigt var skogsduvans sträck under 1983 ovanligt koncentrerat med 90 % av årssumman mellan den 22 september och den 21 oktober, alltså inom en period av 30 dagar (medeltal 1973-82: 90 % mellan den 15 september och den 27 oktober = 43 dagar). Sträcket kulminerade emellertid i vanlig tid, och mediandatum inföll den 9 oktober ($\bar{x}$ = den 7 oktober).

Dagssummor om mer än tusentalet skogsduvor är ovanliga vid Falsterbo, men under 1983 antecknades dylika siffror vid sju tillfällen mot sammanlagt endast åtta under tioårsperioden 1973-82. Höstens bästa sträckdag inföll den 15 oktober, då 2600 skogsduvor passerade på tämligen låg höjd, de flesta i rena, artegna flockar om vardera 10-50 individer (SSE 7-9 m/s). Goda dagar var också den 9 och 18 oktober, båda med dagssummor på ca 1600 exemplar. Av höstens samtliga skogsduvor hänförde sig 38 % till de tre nämnda dagarna, vilket innebär en något högre koncentrationsgrad än genomsnittet för höstarna 1973-82 (22-42 %, x = 31 %).

Under 1950-talet drabbades skogsduvan av en mycket betydande tillbakagång, och de av Rudebeck (1950) noterade årssummorna om ca 30 000 individer höstarna 1942-44 hade i slutet av 1950-talet successivt minskat till ca 6000. Sannolikt fortsatte nedgången långt in på 1960-talet, men att döma av materialet från höstarna

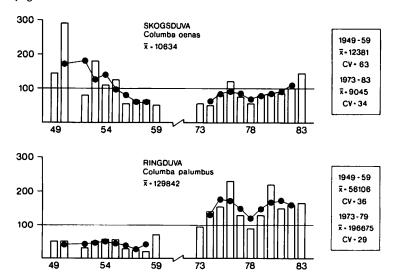
1973-83 har en stabilisering därefter inträffat (Fig. 4). Ja, om vi jämför de glidande treårsmedeltalen från slutet av 1950-talet med motsvarande värden 20-25 år senare, kan man rent av tala om en viss återhämtning.

Ringduva

Ringduvans höstflyttning infaller något senare än skogsduvans, och av årets totalsumma hänför sig 90 % till de trettio dagarna mellan den 29 september och den 29 oktober (medeltal 1973-82: 90 % mellan den 28 september och den 3 november = 37 dagar). Sträcket inleddes och avslutades alltså under 1983 ungefär enligt det vanliga schemat, och ej heller ifråga om mediandatum, den 18 oktober, avvek passagen nämnvärt från det normala ($\bar{x}$ = den 14 oktober).

Bästa sträckdagar var den 29 september (ESE 2-3 m/s) samt den 18 (SW/WSW 9-10 m/s) och den 20 oktober (W/WNW 10-14 m/s), alla med ca 30 000 individer (se Tab. 2). Sistnämnda dag försiggick sträcket i den hårda motvinden i huvudsak på låg höjd (< 100 m) längs sydkusten, och tidsmässigt var passagen ovanligt utdragen med 4000-6000 fåglar i timmen mellan kl 07 och 12 (se Alerstam & Ulfstrand 1974 samt Roos 1978a beträffande sträckets dygnsrytm och väderberoende). Av årets totalsumma hänförde sig 41 % till de tre nämnda toppdagarna, en siffra helt i överensstämmelse med genomsnittet för 1973-82 (32-56 %, x = 41 %).

Ringduvans sträcksiffror vid Falsterbo låg under 1950-talet på en tämligen stabil nivå med ett årsgenomsnitt på ca 55 000 fåglar (inkl. obestämda duvor, detaljer hos Ulfstrand et al. 1974), en siffra som också överensstämmer väl med Rudebecks (1950) noteringar höstarna 1942-44 ($\bar{x}=52~000$). Därefter har emellertid ringduvan ökat utomordentligt kraftigt till ett årsmedeltal på nära 200 000 under de elva senaste höstarna, 1973-83 (Fig. 4). Huruvida denna ökning nu avklingat eller fortfarande pågår är dock oklart.

Figur 4. Årliga fluktuationer (staplar) samt glidande treårsmedeltal (punkter) för skogsduva och ringduva vid Falsterbo under två elvaårsperioder: 1949-59, exkl. 1951, samt 1973-83. Index: den genomsnittliga årssumman (21 år) = 100. CV = variationskoefficient.

Annual fluctuations (columns) and three-year moving averages (dots) of Stock Dove and Wood Pigeon at Falsterbo during two eleven-year periods: 1949-59, excl. 1951, and 1973-83. Index: average annual total (21 years) = 100. CV = coefficient of variation.

Tabell 3. Årliga fluktuationer i sträckets numerär vid Falsterbo (Nabben) 1973-83 hos några valda arter. Index: genomsnittlig årsumma = 100. Max/Min = förhållandet mellan högsta och lägsta årssumma. CV = variationskoefficient.

Annual fluctuations in numbers of migrating birds of selected species at Falsterbo (Nabben) in 1973-83. Index: average annual total = 100. Max/Min = ratio between highest and lowest annual total. CV = coefficient of variation.

		73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	Max/Min	cv	N = 100
Andfåglar															
Knölsvan <i>Cygnus olor</i>		47	93	115	128	167	179	27	72	113	59	100	6,5	48	488
Bläsand Anas penelope		83	77	103	75	74	133	53	88	128	76	210	3,9	44	3816
Kricka A. crecca		62	39	71	70	52	110	80	146	191	143	136	4,9	48	1085
Gräsand A. platyrhynchos		104	42	65	52	64	94	58	170	187	174	90	4,5	53	366
Stjärtand A. acuta		102	109	108	57	73	97	69	80	163	143	99	2,9	32	508
Skedand A. clypeata		193	56	73	53	50	84	84	113	101	141	152	3,9	46	68
Ejder Somateria mollissima		39	69	107	88	131	123	69	116	97	144	117	3,7	31	80842
Svärta Melanitta Kusca		61	75	134	148	127	77	84	140	145	15	94	9,9	42	208
Knipa Bucephala clanqula		75	49	41	42	136	167	40	149	144	118	139	4,1	51	540
Småskrake Mergus serrator		97	70	62	112	116	158	81	153	124	65	62	2,6	35	1437
	- ×	86	68	88	82	99	122	65	123	139	108	120	4,7	43	
Rovfåglar															
Bivråk Pernis apivorus		139	201	120	81	115	48	84	74	40	145	53	5,0	49	5503
Glada Milvus milvus		38	88	70	48	135	94	94	129	173	161	70	4,6	44	50
Brun kärrhök Circus aeruginosus		60	88	107	129	88	46	77	84	77	176	168	3,8	42	85
Blå kärrhök C. cyancus		55	101	72	83	159	153	74	97	141	88	77	2,9	35	139
Sparvhök Accipiter nisus		31	87	78	56	147	101	66	91	134	125	184	5,9	44	7374
Ormvråk Buteo buteo		102	165	56	76	131	86	73	101	102	153	55	3,0	37	10426
Fjällvråk B. lagopus		50	92	37	46	200	269	23	38	195	97	53	11,5	83	603
Fiskgjuse Pandion haliactus		68	116	98	98	100	62	80	51	63	204	160	4,0	46	88
Tornfalk Falco tinnunculus		86	94	130	107	79	93	76	64	82	214	75	3,3	42	240
Stenfalk F. columbarius		34	170	83	82	106	183	56	57	86	83	160	5,4	50	97
	-x	66	120	85	81	126	114	70	79	109	145	105	4,9	47	

		73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	Max/Min	cv	N = 100
Duvor och tättingar															
Skogsduva Columba oenas		67	58	96	143	86	65	98	100	101	116	170	2,9	34	9045
Ringduva C. palumbus		64	92	102	152	86	60	86	146	98	104	110	2,5	29	196875
Trädlärka Lullula arborea		92	99	81	146	97	70	61	77	158	94	125	2,6	31	460
Sånglärka Alauda arvensis		146	65	148	247	132	99	82	51	41	41	48	6,1	64	1873
Backsvala Riparia riparia		34	154	189	71	138	49	68	88	60	73	176	5,5	54	4896
Ladusvala Hirundo rustica		100	143	140	67	76	102	66	94	106	74	132	2,2	28	30845
Hussvala Delichon urbica		29	126	230	63	63	120	86	48	93	49	193	8,0	63	6899
Fältpiplärka Anthus campestris		38	237	149	126	128	40	90	52	76	97	67	6,3	58	48
Trädpiplärka A. <i>trivialis</i>		176	190	131	86	81	55	50	65	64	77	125	3,8	49	18579
Ängspiplärka A. pratensis		59	122	91	137	132	213	50	85	71	35	105	6,2	50	7851
Rödstrupig piplärka Å. cervínus		69	201	141	129	98	66	109	98	83	49	57	4,1	44	35
Gulärla Motacilla flava		45	115	93	104	88	91	93	65	110	143	153	3,4	31	40293
Forsärla M. cinerea		45	145	102	110	107	106	59	80	90	99	157	3,5	33	66
Sädesärla M. alba		45	122	109	170	135	44	115	68	153	72	67	3,9	43	1816
Kaja Corvus monedula		57	63	51	154	126	70	75	96	130	120	158	3,1	39	29512
Råka C. frugilegus		55	69	94	241	115	69	42	126	93	62	134	5,8	55	8617
Kråka C. cotone cornix		103	70	101	186	156	87	46	67	68	119	97	4,0	41	7879
Stare Sturnus vulgaris		72	72	100	122	139	106	90	114	109	97	79	1,9	21	174922
Grönfink Carduelis chloris		106	56	182	154	104	93	75	65	82	90	93	3.3	37	22998
Steglits C. carduclis		118	118	364	97	146	63	40	48	36	27	43	13,3	96	758
Grönsiska C. spinus		51	169	216	29	55	81	37	102	133	177	50	7,4	64	23257
Hämpling C. cannabina		73	124	163	272	151	69	33	49	46	38	82	8,3	73	32466
Vinterhämpling C. flavirostris		68	191	200	204	70	78	98	52	28	62	49	7,2	66	3177
Gulsparv Emberiza citrinella		251	91	211	103	82	40	39	56	108	70	49	6,4	70	3942
Sävsparv E. schoeniclus		89	90	67	326	139	97	85	58	48	37	64	8,8	80	1741
	×	82	119	142	146	109	81	71	78	88	81	103	5,2	50	

TÄTTINGAR

I jämförelse med noteringarna i mitten av 1970-talet har många småfågelarter under de senaste sex höstarna uppträtt anmärkningsvärt fåtaligt (se årsindex i Tab. 3). Inte minst gäller detta vissa senhöstflyttare med vinterkvarter i västra Europa, inklusive södra Skandinavien. Typiska exempel är sånglärka, berglärka, snösparv, gulsparv, steglits och vinterhämpling. Och eftersom dessa arter knappast alls behandlats i tidigare årsrapporter, kan en kort sammanfattning av deras uppträdande under hela elvaårsperioden 1973-83 vara på sin plats. Sträckets tidsmässiga förlopp samt årssummornas fluktuationer hos de olika arterna framgår av Fig. 5 (procentuell andel per femdagarsperiod) respektive Fig. 6 (årsindex samt glidande treårsmedeltal), och i det följande utgår jag utan särskilda hänvisningar från dessa båda figurer.

Sånglärka

Ulfstrand & Högstedt (1976) har uppskattat det svenska beståndet av sånglärka till 800 000 häckande par, och med en genomsnittlig årssumma på endast ett par tusen individer koncentreras sånglärkan uppenbarligen i ytterst ringa grad till Falsterbo under höstflyttningen. De viktigaste vinterkvarteren är belägna i västra och sydvästra Europa, från Sydskandinavien till Iberiska halvön, där sånglärkorna uppehåller sig från oktober/november till februari/mars (Zink 1975).

Under höstarna 1973-83 passerade 90 % av de vid Falsterbo registrerade sånglärkorna i genomsnitt mellan den 30 september och den 5 november (= 37 dagar), och mediandatum inföll den 20 oktober med yttterligt små variationer från år till år (den 15-22 oktober). Att döma av Fig. 5 är sånglärkans höststräck så gott som helt avslutat vid observationstidens utgång den 20 november. Betydande sträckrörelser kan emellertid vissa år också förekomma under vintermånaderna, nämligen i samband med snöfall i december och januari: "ovädersflykt" av fåglar som gjort övervintringsförsök i södra Sverige (egna observationer vid Nabben under 1960-talet). Av årssummorna 1973-83 hänförde sig i medeltal 37 % (25-48 %) till de tre bästa sträckdagarna. I absoluta tal innebär detta dagsnoteringar om upp till flera hundra individer höstarna 1973-77 (max: 1260 den 21 oktober 1976), medan toppsiffrorna under de senaste fyra åren ej överstigit ett par hundra exemplar.

Sånglärkan är en art som visar en klart nedåtgående trend. Foto:Rolf Holm

Med undantag för 1974 (1200) och 1976 (4600) uppgick sånglärkans ärssummor under de fem höstarna 1973-77 till mellan 2000 och 3000 exemplar, varefter siffrorna successivt sjönk till mellan 1500 och 2000 höstarna 1978 och 1979 och till mindre än 1000 under de fyra senaste ären (min: 760, 1981 och 1982). Sannolikt var den exceptionellt höga noteringen under 1976 delvis väderbetingad (ihållande ostliga vindar under hela oktober), men detta förhållande suddar naturligtvis ej ut den klart nedåtgående trenden i sånglärkans ärssummor.

Berglärka

Berglärkans flyttningsförhållanden är fortfarande dåligt kända (Zink 1975), men av allt att döma utgör södra Östersjöområdet samt Nordsjöländerna viktiga övervintringsområden för de skandinaviska och nordvästryska bestånden. I Falsterbo får berglärkan närmast betecknas som en raritet, och totalt bokfördes under 1973-83 mindre än 200 utsträckande fåglar vid Nabben ($\bar{x}=18$). Av dessa passerade 90 % i genomsnitt mellan den 17 oktober och den 12 november (= 27 dagar), och mediandatum inföll den 1 november. Dagssummor på mer än ett halvdussin berglärkor har endast förekommit vid fem tillfällen, och toppnoteringen lyder på 12 exemplar (den 8 november 1973). Under de fyra höstarna 1973-76 varierade årssummorna föga kring ett medeltal på 30 individer (23-39), varefter siffrorna under de följande sju åren genomgående legat på en lägre nivå med ett medeltal på 10 exemplar (3-19).

Snösparv

Rekryteringsområdet för de snösparvar, som under höst och vinter uppträder i södra Sverige, är okänt. Sannolikt för det sig om skandinaviska och kanske även nordryska fåglar, men att också snösparvar från sydöstra Grönland kan förekomma i Sydsverige under vinterhalvåret skall ej helt uteslutas (se Alerstams 1982 sammanfattning av artens komplicerade flyttningsförhållanden). Vid Falsterbo uppträder snösparven endast sparsamt, och höstflyttningen infaller synnerligen sent på säsongen, senare än hos någon annan småfågel. Av de totalt ca 2000 fåglar, som höstarna 1973-83 bokfördes vid Nabben, passerade sålunda 90 % i genomsnitt mellan den 25 oktober och den 17 november (= 24 dagar) med den 8 november som mediandatum. Och som framgår av Fig. 5 är höstflyttningen ingalunda avslutad vid observationstidens utgång den 20 november.

Oftast är snösparvens passage vid Falsterbo högeligen koncentrerad till några få dagar, och under 1973-83 hänförde sig i genomsnitt 66 % (34-93 %) av respektive årssummor till de tre bästa dagarna. Dagssummor överstigande några få tiotal individer är ovanliga, och mer än hundratalet snösparvar har antecknats vid endast två tillfällen: den 19 oktober 1973 (170), alltså anmärkningsvärt tidigt på säsongen, samt den 14 november 1976 (165). Under de fyra höstarna 1973-76 varierade årssummorna måttligt mellan 250 och 540 exemplar ($\bar{x}$ = 400), varefter sifrorna under 1977-83 sjönk till mellan 30 och 130 ($\bar{x}$ = 65). De årliga variationerna påminner alltså om berglärkans (se ovan), även om tillbakagången hos snösparven varit mera drastisk.

Gulspary

Inom stora delar av sitt nordiska utbredningsområde får gulsparven betecknas som partiell flyttare. En del individer stannar alltså hela året i närheten av häckplatserna, medan andra under senhösten företar flyttningsrörelser av måttlig längd, och få fåglar torde nå längre än till Danmark och angränsande delar av kontinenten. Rekryteringsområdet för de vid Falsterbo uppträdande gulsparvarna kan ej närmare preciseras, men att döma av stationens få ringmärkningsåterfynd rör det sig till väsentlig del om fåglar från Finland och norra Sverige (se Roos 1983b).

Enstaka gulsparvar kan dyka upp vid Nabben redan i månadsskiftet september-oktober, men först två veckor senare tar sträcket fart på allvar. Av samtliga under 1973-33 bokförda individer passerade sålunda 90 % i genomsnitt mellan den 15 oktober och den 10 november (= 27 dagar), och mediandatum inföll den 27 oktober (den 25 oktober - 6 november). Dagssummor om mer än tusentalet gulsparvar har

noterats vid endast fem tillfällen (max: 2000 den 19 oktober 1973), och i genomsnitt hänförde sig 45% (33-54%) av respektive årssummor till de tre bästa sträckdagarna.

Liksom övriga här behandlade arter utmärktes gulsparvens årssummor under 1973-83 av en nedåtgående trend, vilken dock till väsentlig del kan hänföras till två mycket höga noteringar på ca 10 000 (1973) respektive 8000 exemplar (1975) i början av perioden. Under de övriga nio åren var fluktuationerna relativt måttliga och utan klar tendens: från ca 1500 (1978 och 1979) till ca 4000 exemplar (1974 och 1981). Och hos gulsparven är tillbakagången alltså ej lika entydig som hos övriga arter.

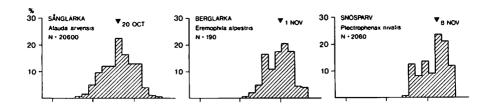

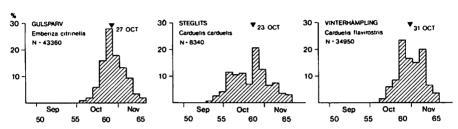
Knappt 2000 gulsparvar passerade Falsterbo under hösten.Foto:Jan Elmelid/N

Steglits

I Sverige förekommer steglitsen som häckfågel endast i landets södra och mellersta delar (Ahlén 1977), och beståndet har av Ulfstrand & Högstedt (1976) uppskattats till mindre än 10 000 par. I "Sveriges fåglar" (SOF 1978) karakteriseras steglitsen som "övervägande stannfågel", dock med tillägget att arten i oktober-november i växlande antal flyttar kortare sträckor mot sydväst. Denna karakteristik kan emellertid allvarligt ifrågasättas, och sannolikt flyttar majoriteten av de svenska fåglarna årligen till vinterkvarter belägna i sydvästra Europa (jfr. Newton 1972 och Glück 1982 beträffande flyttningsförhållandena hos brittiska respektive sydtyska steglitser).

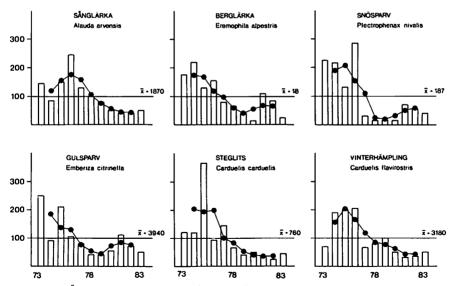
Av de totalt ca 8300 utsträckande steglitser, som höstarna 1973-83 registrerades vid Nabben, passerade 90 % i genomsnitt mellan den 3 oktober och den 11 november, alltså inom en period av 40 dagar. Mediandatum inföll i medeltal den 23 oktober, dock med stora årliga variationer: från den 10 oktober (1976) till den 3 november (1982). Under 1973-77 bokfördes vid flera tillfällen dagssummor om ett par hundratal individer (max: 400 den 23 och 320 den 24 oktober 1975), medan de högsta noteringarna under de sex senaste höstarna aldrig överstigit några tiotal exemplar. Av

Figur 5. Sträckets tidsfördelning vid Falsterbo höstarna 1973-83 hos sex tättingar med vinterkvarter i västra Europa: procentuell andel per pentad (pentad 50 = 3-7 september, pentad 65 = 17-21 november). Pil markerar mediandatum. N = totalsumma 1973-83.

Seasonal migration patterns at Falsterbo in the autumns 1973-83 of six passerines wintering in western Europe: percentage per pentade (pentade 50 = 3-7 September, pentade 65 = 17-21 November). Median date is indicated by an arrow. N = total 1973-83.

Figur 6. Årliga fluktuationer (staplar) samt glidande treårsmedeltal (punkter) för sex tättingar registrerade under höststräcket vid Falsterbo 1973-83 (jfr. Fig. 5). Index: den genomsnittliga årssumman (11 år) = 100. Annual fluctuations (columns) and three-year moving averages (dots) of six passerines recorded on visible autumn migration at Falsterbo in 1973-83 (cf. Fig. 5). Index: average annual total (11 years) = 100.

de olika årens totalsummor hänförde sig i genomsnitt 35 % till de tre bästa sträckdagarna, och de årliga variationerna var i detta avseende måttliga (23-49 %).

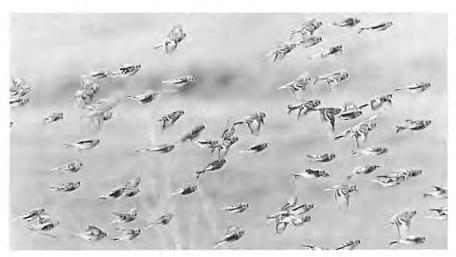
Även om vi bortser från extremåret 1975 (ca 2800 exemplar), utmärktes steglitsens årssummor under den här behandlade perioden av en markant nedåtgående trend. Under de fyra höstarna 1973 och 1974 samt 1976 och 1977 noterades sålunda i genomsnitt ca 900 utsträckande fåglar vid Nabben (750-1100), varefter siffrorna sjönk till ca 500 under 1978 och till ett medeltal på endast ca 300 under de fem senaste åren (200-325). Orsakerna till den exceptionellt höga noteringen under 1975 är okända, men också övriga finkarter av släktena Carduelis och Fringilla uppträdde denna höst synnerligen talrikt vid Falsterbo (se Roos 1977).

Vinterhämpling

Som häckfågel uppträder vinterhämplingen på sin höjd sporadiskt i de svenska fjällen (SOF 1978), och de fåglar som under höstflyttningen noteras vid Falsterbo tillhör uppenbarligen de norska och/eller ryska populationerna. Vinterhämplingens huvudsakliga övervintringsområden är belägna i Nordvästeuropas kusttrakter, inklusive de södra delarna av Skandinavien (Haftorn 1971).

Vid Falsterbo infaller vinterhämplingens höstflyttning mycket sent på säsongen. Under 1973–83 passerade sålunda 90% av de bokförda fåglarna i genomsnitt mellan den 18 oktober och den 13 november (=27 dagar), och mediandatum inföll den 31 oktober (den 23 oktober – 9 november). Dagssummor överstigande 500 vinterhämplingar är sällsynta, och väsentligt högre siffror har förekommit endast vid två tillfällen, nämligen den 25 oktober 1975 (ca 1200) och den 9 november 1976 (ca 1700). Av de olika årens totalsummor hänförde sig i genomsnitt 37 % (24–56 %) till de tre bästa sträckdagarna, ett värde snarlikt steglitsens och sånglärkans men avsevärt lägre än snösparvens och gulsparvens (se ovan).

Av de elva höstarna 1973-83 utmärktes tre av mycket höga årssummor, alla i början av perioden: 1974-76, årligen ca 6000 exemplar. Under de övriga åtta åren varierade noteringarna inom måttliga gränser, nämligen mellan ca 2000 och 3000 under 1973 och 1977-79 samt mellan ca 1000 och 2000 under de fyra senaste höstarna, 1980-83. Och frånsett den relativt låga siffran under 1973 uppvisar alltså vinterhämplingens årssummor en nedåtgående trend, som mycket påminner om utvecklingen hos övriga här behandlade arter.

Sträckande vinterhämplingar.

Foto: Jan Elmelid/N

Den markanta, för att inte säga drastiska nedgången i de sex ovan redovisade tättingarnas sträcksiffror vid Falsterbo under perioden 1973-83 kan naturligtvis verka alarmerande, och det ligger nära tillhands att söka en gemensam orsak till de olika arternas tillbakagång. Ett försök att analysera hithörande problem skulle emellertid kräva en lång rad specialundersökningar, och jag inskränker mig här till ett par allmänna påpekanden.

För det första kan man naturligtvis ej utesluta att sträcksiffrorna påverkats av vissa felkällor, som tenderat att överdriva tillbakagången. En viktig, dylik felkälla är vädrets inflytande på sträckets detaljförlopp under de enskilda åren, en faktor som i någon mån kan ligga bakom de särskilt höga årssummorna för vissa arter höstarna 1975 och 1976 (se Roos 1977, 1978a). Generellt är emellertid tillbakagången för flertalet arter alltför entydig och successiv för att brister i insamlingsmetoder och material skall duga som förklaring.

Vad gäller häckningsområdenas belägenhet kan en av de sex arterna betecknas som utpräglat sydlig (steglits) och tre som utpräglat nordliga (berglärka, snösparv, vinterhämpling), medan de två övriga förekommer inom så gott som hela Fennoskandia (sånglärka, gulsparv). Och mot bakgrund av denna geografiska spridning samt med hänsyn till arternas skilda krav på häckningsmiljö verkar det föga sannolikt, att nedgången skulle ha orsakats av någon gemensam faktor inom häckningsområdena.

Ser vi i stället på övervintringsområdena, uppvisar de sex arterna större likheter. Alla övervintrar sålunda i Västeuropa, där Sydskandinavien hos fem av de sex arterna utgör nordgräns för regelbunden vinterförekomst (undantag: gulsparv). Och därtill är alla arterna under vintermånaderna fröätare, vilka söker föda i öppna landskap, antingen på marken eller i låg örtvegetation.

Mycket talar sålunda för att orsaken till nedgången skall sökas i vinterkvarteren, och vinterklimatets variationer kan här eventuellt utgöra en kritisk faktor. I så fall skulle de höga sträcksiffrorna i början av undersökningsperioden helt enkelt avspegla en exceptionellt hög överlevnad under de milda och snöfattiga vintrarna under första hälften av 1970-talet, varefter bestånden reducerats till en kanske mera "normal" nivå i samband med de hårdare vintrarna under periodens senare del (två extremt stränga vintrar i Västeuropa: 1978/79 samt 1981/82).

REFERENSER

Ahlén, I. 1977. Faunavård. - Liber, Stockholm.

Alerstam, T. 1978. Analysis and a theory of visible bird migration. - Oikos 30: 273-349.

Alerstam, T. 1982. Fågelflyttning. - Signum, Lund.

Alerstam, T. & Ulfstrand, S. 1974. A radar study of the autumn migration of Wood Pigeons Columba palumbus in southern Scandinavia. - Ibis 116: 522-542.

Bernes, C. (red.). 1980. Monitor 1980. En presentation av PMK - Programmet för övervakning av miljökvalitet. - Statens naturvårdsverk. Medd. 3/1980.

Glück, E. 1982. Jahresperiodik und Zug südwestdeutscher Stieglitze (Carduelis carduelis) - Freilandbeobachtungen, Ringfundauswertungen und Zugaktivitätsuntersuchungen. - Vogelwarte 31: 395-422.

Haftorn, S. 1971. Norges fugler. - Universitetsforlaget, Oslo.

Newton, I. 1972. Finches. - The New Naturalist, Collins, London.

Roos, G. 1977. Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1975. - Anser 16: 169-188.

Roos, G. 1978a. Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1976. - Anser 17: 1-22.

Roos, G. 1978b. Sträckräkningar och miljöövervakning: långsiktiga förändringar i höststräckets numerär vid Falsterbo 1942-1977. - Anser 17: 133-138.

Roos, G. 1979a. Sträcksummor och årliga populationsfluktuationer hos ormvråk Buteo buteo. – Anser 18: 48-50.

Roos, G. 1979b. Betydelsen av daglig observationsinsats vid sträckräkningar - en metodstudie. - Anser 18: 253-262.

Roos, G. 1983a. Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1982. - Anser 22: 1-26.

Roos, G. 1983b. Flyttning, övervintring och livslängd hos fåglar ringmärkta vid

Rudebeck, G. 1950. Studies on bird migration. - Vår Fågelvärld, Suppl. 1. SOF. 1978. Sveriges fåglar. - Sveriges Ornitologiska Förening. Stockholm.

Sylvén, M. 1983. Projekt Glada – verksamhetsrapport för perioden 1981–1982. – Vår Fågelvärld 42: 106–114.

Ulfstrand, S. & Högstedt, G. 1976. Hur många fåglar häckar i Sverige? - Anser 15: 1-32.

Ulfstrand, S., Roos, G., Alerstam, T. & Österdahl, L. 1974. Visible bird migration at Falsterbo, Sweden. - Vår Fågelvärld, Suppl. 8.

Zink, G. 1975. Der Zug europäischer Singvögel. 2. Lieferung. - Vogelzug-Verlag, Möggingen.

Rovfågelspaning.

Foto: Arne Schmitz/N

SUMMARY

As in 1973-82, standardized counts of visible bird migration were carried out at Falsterbo (55.23 N/12.50 E), South Sweden, between 11 August and 20 November 1983 (= 102 days). Throughout this period, daily watch was kept at Nabben, the southwesternmost point of the Falsterbo peninsula, by one observer from dawn to 1400 hrs (Swedish normal time: GMT + 1 hour), and the total observation time amounted to 852 hours. The migration counts at Falsterbo are included in the Swedish Environmental Monitoring Programme (PMK), and the project is focused on long-term population fluctuations, especially in raptors

The main results of the counts in 1983 are compiled in the Appendix (ten-day and annual totals of all species) and in Table 2 (the three

highest daily totals of selected species). In addition, the annual totals of 45 species in 1973-83 are converted into index values in Table 3. Out of a grand total of 1,65 million birds recorded in 1983 (cf. 1973-82: 0,9 - 3,5, $\bar{x}$ = 1,75 millions), 49 % were Fringilla coelebs/montifringilla (682 000), 13 % Columba palumbus (216 000), 8 % Sturnus vulgaris (138 000), 6 % Somateria mollissima (96 000), 4 % Motacilla flava (62 000) and 3 % Corvus monedula (46 000).

The grand total of migrating raptors counted at Nabben amounted to 23 400 individuals (cf. 1973-82: 17 500 - 36 800, $\bar{x}$ = 25 000), 58 % being Accipiter nisus (13 600), 25 % Buteo buteo (5800) and 12 % Pernis apivorus (2900). While the two last-mentioned species appeared in unusually low numbers in 1983, Accipiter nisus had a peak year with the highest annual total ever recorded at Falsterbo (Figure 1). The daily fluctuations of the ten most common raptor species are shown in Figure 2, and the diel migration pattern of Accipiter nisus on four peak days in Figure 3 (18-21 October: 800 + 980 + 1020 + 1010 individuals passing by in hard westerly winds).

As is shown in Figure 4, there has been a three- to fourfold increase in the numbers of Columba palumbus migrating over Falsterbo since the 1950s, and Columba oenas is now recovering after a serious decrease during the 1950s and early 1960s.

Finally, the report also includes some notes on the decreasing annual totals of six passerines at Falsterbo since the mid-1970s: Alauda arvensis, Eremophila alpestris, Plectrophenax nivalis, Emberiza citrinella, Carduelis carduelis, and Carduelis flavirostris (Figure 5 and 6). They are all shortdistance or partial migrants wintering in western Europe, incl. southern Scandinaiva, and the high annual totals in the mid-1970s may, at least partly, be due to reduced winter mortality during the mild winters with very little snow in the first half of the 1970s.

GUNNAR ROOS, Falsterbo fågelstation, S-230 11 Falsterbo. Korrespondens till: Falkvägen 21, S-230 10 Skanör.

APPENDIX

Antal utsträckande fåglar observerade vid Falsterbo (Nabben) hösten 1983, per tiodagarsperiod och totalt. Observationsperiod: 11 augusti – 20 november. Daglig bevakning: gryningen till kl 1400.

Birds observed on visible migration at Falsterbo (Nabben) in autumn 1983, ten-day totals and grand total. Observation period: 11 August - 20 November. Daily watch: dawn to 1400 hrs.

	Aug II A	ıg III	Sep I	Sep II S	ep III	0ct	Oct II O	t III	Nov I	Nov II	Total
Obest. 10m Gavia stellata/arctica	0	0	53	23	8	107	24	27	14	1	257
Vitnäbbad islom G. adamsii	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Obest. islom G. immer/adamsii	0	0	0	٥	0	0	0	1	0	0	1
Skäggdopping Pediceps cristatus	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	2
Häger Ardea cinerea	11	14	5	5	13	1	0	8	0	5	62
Svart stork Cicenia nigra	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
Knölsvan Cygnus elet	11	0	0	31	95	82	27	147	38	55	486
Mindre sångsvan C. columbianus	0	0	0	0	0	6	24	15	5	12	62
Sångsvan C. cygnus	0	0	0	0	0	0	0	3	9	30	42
Obest. svan Cygnus sp	0	0	0	0	0	0	0	7	0	3	10
Sädgås Anser jabalis	0	0	0	0	29	73	0	16	17	16	151
Bläsgås A. albifrons	0	0	0	0	0	3	2	0	0	5	10
Grāgās A. anser	7	35	0	0	161	115	111	16	20	0	465
Obest. gås Anset sp	0	0	0	0	95	76	0	112	0	0	283
Vitkindad gås Branta lencepsis	0	0	0	0	0	2	72	328	6	1	409
Prutgås B. bernicla	0	0	2	916	2420	1456	1267	349	211	0	6621
Obest. gås Anser/Branta	0	0	0	0	0	0	0	100	0	0	100
Gravand Tadorna tadorna	199	42	78	4	57	0	6	0	3	0	389
Bläsand Anas penelope	5	227	1720	982	2337	1392	871	439	49	0	8022
Snatterand A. strepeta	0	Ô	1	0	0	0	1	2	0	0	4
Kricka A. czecca	203	149	629	116	215	103	44	21	1	0	1481
Gräsand A. platurhynches	21	3	2,1	2	16	12	17	98	37	102	329
Stjärtand A. acuta	28	37	200	33	87	36	73	5	2	0	501
Arta A. querquedula	0	Ő	1	Ó	Ö	0	Ō	Ó	0	Ō	1
Skedand A. clupeata	21	ō	50	3	17	6	0	7	0	Ŏ	104

	Aug II A	Aug III	Sep I	Sep II	Sep III	Oct I	Oct II	Oct III	Nov I	Nov II	Total
Brunand Aythya ferina	0	0	7	13	24	13	7	4	0	1	69
Vigg A. fuligula	2	2	8	4	0	16	45	65	23	105	270
Bergand A. marila	0	0	0	0	0	22	7	36	22	1	88
Vigg/Bergand A. fuligula/marila	0	0	0	0	0	0	0	22	0	0	22
Ejder Somateria mollissima	1262	2693	5405	7507	21187	15791	10442	23529	6600	460	94876
Alfågel Clangula hyemalis	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Sjöorre Melanitta nigra	35	0	1185	0	3	46	42	53	18	0	1382
Svärta M. fusca	4	0	64	3	Ō	94	0	24	1	4	194
Knipa Bucephala clangula	3	0	0	0	13	11	3	269	138	315	752
Småskrake Mergus serrator	0	0	0	17	225	86	41	261	99	160	889
Storskrake M. merganser	0	6	0	0	0	0	0	5	0	23	34
Bivråk Pernis apivorus	30	1322	762	658	144	1	1	0	0	0	2918
Glada Milvus milvus	3	4	0	0	19	1	0	6	0	2	35
Havsörn Haliaeetus albicilla	0	0	0	0	1	0	0	4	1	2	8
Brun kärrhök Circus aeruginosus	32	48	11	43	8	0	0	1	0	0	143
Blå kärrhök C. cyaneus	3	0	3	10	43	5	15	19	7	2	107
Ängshök C. pygargus	2	0	Ō	0	0	0	0	Ô	0	0	2
Duvhök Accipiter gentilis	0	0	0	0	0	0	0	7	5	5	17
Sparvhök A. nisus	184	664	623	2789	2684	280	3889	2060	367	27	13567
Ormvråk Buteo buteo	14	68	4	92	2648	403	57	2400	0	75	5761
Fjällvråk B. lagopus	0	0	0	0	74	22	33	176	6	10	321
Obest. vråk Pernis/Buteo	0	0	0	35	.0	0	0	0	0	0	35
Större skrikörn Aquila clanga	0	0	0.	Ō	1	0	0	0	0	0	1
Stäppörn A. rapax	0	Ó	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Kungsörn A. chrysaetos	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2
Fiskgjuse Pandion haliaetus	26	41	30	36	8	0	0	0	0	0	141
Tornfalk Falco tinnunculus	21	15	10	74	41	5	9	4	2	0	181
Stenfalk F. columbarius	0	4	38	38	45	12	14	2	2	0	155
Lärkfalk F. subbuteo	Ō	2	2	17	3	0	0	0	0	0	24
Jaktfalk F. rusticolus	Ö	ā	ō	Ó	Ó	Õ	Ō	Ō	Ō		1

	Aug II	Aug III	Sep I	Sep II	Sep III	Oct I	Oct II O	ct III	Nov I	Nov 11	Total
Pilgrimsfalk F. peregrinus	0	0	1	3	1	0	0	0	0	0	5
Strandskata Haematopus ostralegus	62	14	55	5	0	0	0	0	0	0	136
Skärfläcka Recurvirostra avosetta	15	0	15	17	5	0	0	0	0	0	52
Mindre strandpipare Charadrius dubius		0	2	1	0	0	0	0	0	0	4
Större strandpipare C. hiaticula	94	147	215	89	1	9	0	0	0	0	555
Ljungpipare Pluvialis apricaria	13	47	35	19	8	3	30	1	0	0	156
Kustpipare P. squatarola	16	13	50	11	27	0	0	0	0	0	117
Tofsvipa Vanellus vanellus	0	36	12	70	463	7	8	112	0	21	729
Kustsnäppa Calidris canutus	36	1	78	8	5	24	3	0	55	0	210
Sandlöpare C. alba	6	2	11	0	10	5	0	0	0	0	34
Småsnäppa C. minuta	0	1	13	27	13	0	0	0	0	0	54
Spovsnäppa C. jeruginea	0	4	6	2	1	0	0	0	0	0	13
Kärrsnäppa C. alpina	329	771	1444	449	380	314	83	13	6	0	3789
Brushane Philomachus pugnax	45	0	3	10	0	0	0	0	0	0	58
Enkelbeckasin Gallinago gallinago	15	7	138	99	21	6	24	0	3	6	319
Myrspov Limosa lapponica	34	0	8	1	0	0	0	0	0	0	43
Småspov Numenius phaeepus	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3
Storspov N. arquata	41	17	12	0	1	1	1	1	1	1	76
Svartsnäppa Tringa erythropus	5	8	15	3	0	0	0	0	0	0	31
Rödbena T. totanus	104	14	23	3	2	0	0	0	0	1	147
Gluttsnäppa T. nebučatia	37	4	25	1	0	0	0	0	0	0	67
Skogssnäppa T. ochropus	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	i
Grönbena T. glarcola	4	0	6	0	0	0	0	0	0	0	10
Drillsnäppa Actitis hypoleucos	15	3	0	0	0	0	0	0	0	0	18
Roskarl Atenaria interpres	2	8	12	6	0	0	0	0	0	0	28
Labb Stercorarius parasiticus	1	0	11	34	12	4	3	1	0	0	66
Obest. labb S. pomarinus/parasiticus	0	0	0	0	0	0	Ō	0	1	0	ī
Storlabb S. skua	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Dvärgmås Latus minutus	0	0	1	2	3	54	78	1	0	0	139
Skrattmås L. ridibundus	2239	819	229	166	604	245	513	515	439	12	578 î

	Aug II	Aug III	Sep I	Sep II	Sep III	Oct I	Oct II	Oct III	Nov I	Nov II	Total
Fiskmås L. canus	31	113	29	42	95	22	36	81	211	17	677
Tretāig mās Rissa tridactyla	0	0	0	0	0	0	0	2	6	2	10
Skräntärna Stema caspia	1	5	0	0	0	0	0	0	0	0	6
Fisk/Silvertärna S. hirundo paradis		195	226	178	16	2	0	0	0	0	848
Småtärna S. albistons	43	0	10	0	0	0	0	0	0	0	53
Svarttärna Childenias niger	17	5	5	7	2	0	0	0	0	0	36
Obest. alka Uria aaige Aica terda	0	Ō	Ō	Ô	0	0	3	355	8	9	375
Skogsduva Cečumba cenas	3	0	18	467	6524	2152	5220	712	225	39	15360
Ringduva C. padumbus	0	0	0	3	46236	39111	79740	42131	5080	3982	216283
Turkduva Streptopelia decaecto	0	2	0	0	1	0	4	0	0	0	7
Gök Cucudus canerus	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Jorduggla Asic ζίαππαις	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	3
Tornsvala Apus apus	2426	72	120	67	8	0	0	0	0	0	2693
Trädlärka Ludduda atbetea	0	0	0	0	175	50	172	155	24	0	576
Sånglärka Ačauda atvensis	0	0	0	2	65	245	309	213	64	0	898
Berglärka Etemophica adposttis	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	4
Backsvala Ripatia tipatia	3697	1959	832	2088	47	0	0	0	0	0	8623
Ladusvala Hitundo tustica	1386	4538	1681	29418	3091	269	171	38	6	1	40599
Hussvala Decichen urbica	7732	1357	602	3612	20	1	0	0	0	0	13324
Stor piplärka Anthus nevaeseelandia	ა 0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
Fältpiplärka A. campesttés	10	10	7	5	0	0	0	0	0	0	32
Trädpiplärka A. ttiviacis	2938	3326	9817	6948	160	5	0	e	0	0	23194
Angspiplärka A. ptatenses	0	0	7	1156	2977	2669	1055	249	148	1	8268
Rödstrupig piplärka A. cetucaes	0	0	4	11	4	ĺ	0	Ō	0	0	20
Skärpiplärka Å. spůločetta	0	0	1	13	6	8	12	5	0	1	46
Gularia Metacilla (lava	13353	17884	21556	8653	160	1	0	0	0	0	61607
Forsarla M. constan	0	1	3	45	29	9	14	3	Ō	Ö	104
Sädesärla 4. alba	5	406	454	256	75	13	1	ĺ	0	0	1211
Järnsparv Piunedla medulatis	Ō	0	0	5	0	0	0	2	0	0	7
Stenskvätta Cenanthe cenanthe	2	0	0	6	0	0	1	0	0	0	9

	Aug II	Aug III	Sep I	Sep II	Sep III	Oct I	Oct II	Oct III	Nov I	Nov II	Total
Björktrast Turdus pilaris	0	0	0	0	0	0	325	365	0	200	890
Rödvingetrast T. iliacus	0	0	0	0	0	0	15840	0	0	0	15840
Dubbeltrast T. viscivorus	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Stjärtmes Aegithalos caudatus	0	0	0	0	0	0	0	13	0	12	25
Blames Parus caeruleus	0	0	0	0	0	10	25	145	0	0	180
Talgoxe P. major	0	0	0	0	0	0	. 0	2	0	0	2
Varfågel Lanius excubitor	0	0	0	0	0	2	3	0	2	0	7
Nötkråka Nucifraga caryocatactes	0	0	0	7	0	0	0	0	0	0	7
Kaja Corvus monedula	0	0	0	0	40	4064	20095	21323	764	203	46489
Råka C. frugilegus	0	0	0	0	101	594	2443	6342	1785	274	11539
Kråka C. corone cornix	0	0	0	0	10	111	1655	4758	916	172	7622
Stare Sturnus vulgaris	2475	746	338	4700	10247	10425	44784	51641	10874	1675	137905
Pilfink Passer montanus	0	0	0	0	0	20	0	35	0	0	55
Bo/Bergfink Fringilla coelebs/monti.	. 0	0	27	216170	69570	260270	258147	10047	2730	775	817736
Gulhämpling Serinus serinus	0	0	0	2	0	0	2	1	0	0	5
Grönfink Carduelis chloris	0	0	0	105	1215	1680	8864	5220	4230	140	21454
Steglits C. carduelis	0	0	0	0	6	74	162	67	14	3	326
Grönsiska C. spinus	0	0	0	5	872	2375	4479	1469	2414	107	11721
Hämpling C. cannabina	7	0	0	2825	5883	9809	6973	1044	77	13	26631
Vinterhämpling C. flavirostris	0	0	0	0	0	0	24	739	759	27	1549
Gråsiska C. flammea	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	2
Korsnäbb Loxia sp	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
Domherre Pyrrhula pyrrhula	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	5
Lappsparv Calcarius lapponicus	0	0	0	1	3	2	0	0	0	0	6
Snösparv Plectrophenax nivalis	0	0	0	0	0	0	0	1	9	65	75
Gulsparv Emberiza citrinella	0	0	0	0	0	91	464	896	430	56	1937
Ortolansparv E. hortulana	8	9	24	5	.0	0	0	0	0	0	46
Sävsparv E. schoeniclus	0	0	0	193	189	614	107	5	2	0	1110
Kornsparv Miliaria calandra	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Total	39609	37922	49093	291475	182109	355650	469017	179362	38993	9241	1652471